

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
M E H E D I N T I

DECIZIA Nr. 39 -2006

privind solutionarea contestatiei formulata de
S.C. X S.R.L. Strehaia,
înregistrata la D.G.F.P. Mehedinti sub nr. 17419/2006

Directia Generala a Finantelor Publice Mehedinti a fost sesizata de **S.C. X SERV S.R.L. Strehaia,** cu contestatia înregistrata sub nr. 17419/28.09.2006.

Contestatia a fost formulata împotriva Deciziei de impunere din data de 31.08.2006, emisa de organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de inspectie fiscala Mehedinti, în baza Raportului de inspectie fiscala din data de 02.08.2006 si are ca obiect suma totala de lei, reprezentând :

- lei, taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar;
-lei, impozit pe profit stabilit suplimentar;
-lei, majorari de întârziere aferente;

Contestatia a fost depusa în termenul prevazut de art.177, al.1 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca în speta sunt îndeplinite dispozitiile art.175 si art.179, al.1, lit.a din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice Mehedinti este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. In sustinerea contestatiei, S.C. X S.R.L. Strehaia prin administratorul sau, precizeaza urmatoarele :

“Potrivit dispozitiilor H.G. 831/2004 societatea se încadra în limitele admisibile de permisibilitate pentru produsele alimentare si nealimentare astfel:

- marfuri alimentare în valoare de ... x **0,55%** =..... lei
- profile aluminiu în valoare de x **0,50%** = lei

Permisibilitati pe timpul transportului

- marfuri alimentare în valoare de x **0,2%** = lei
- profile aluminiu în valoare de x **0,2%** = lei

Permisibilitati pentru depozitare

- marfuri alimentare în valoare de x **0,27%** = lei

-profile aluminii în valoare de x **0,1%** = lei

Pentru faptul ca profilele de aluminiu au fost prelucrate si au existat pierderi 5700 kg x 30000 = lei”.

De asemenea, societatea contestatoare sustine ca “suma de lei reprezinta pierderi din gestiune care se pot compensa cu valoarea lipsei din gestiune de lei, lipsa care a generat înregistrarea de impozit pe profit si TVA colectata înregistrata suplimentar prin Raportul de inspectie fiscala”.

In concluzie, contestatoarea **S.C. X S.R.L. Strehaia** solicita anulara partiala a Deciziei de impunere din data de 31.08.2006 pentru suma de lei, reprezentând impozit pe profit în suma de lei, majorari de întârziere aferente în suma de lei si taxa pe valoarea adaugata stabilite suplimentar pentru perioada octombrie 2002 - aprilie 2006 în suma de lei.

II. La data de 31.07.2006, a fost întocmit de catre Directia generala a finantelor publice Mehedinti - Activitatea de inspectie fiscala, Raportul de Inspectie Fiscala înregistrat in data de 02.08.2006 în baza caruia s-a emis Decizia de impunere din data de 31.08.2006.

Din verificarile efectuate, organele de control au constatat urmatoarele :

- principalul obiect de activitate al societatii contestatoare îl constituie comert cu amanuntul, cod CAEN 5211 ;

1. Cu privire la taxa pe valoarea adaugata

In ceea ce priveste modul de determinare a bazei de impozitare privind T.V.A. s-a constatat ca aceasta nu a fost corect determinata.

Pentru perioada supusa controlului, societatea nu a efectuat inventarierea elementelor patrimoniale, drept pentru care s-a dispus efectuarea acesteia privind stocul de marfuri si materiale apartinând societatii. Urmare inventarierii, s-a constatat o lipsa la marfurile si materialele inventariate în suma de lei ;

In conformitate cu prevederile legale în vigoare, pentru bunurile constatate lipsa din gestiune si care sunt considerate livrari de bunuri efectuate cu plata, societatea datoreaza T.V.A. în suma totala de lei ;

Tot aferent perioadei verificate, s-a stabilit o taxa pe valoarea adaugata suplimentara de plata în suma de lei, datorita faptului ca pentru anul 2002, cât si pentru anul 2005, societatea a aplicat în mod eronat cota legala de 19% asupra veniturilor realizate luate ca baza de calcul, diminuând astfel obligatia de plata ;

Prin decontul depus în luna mai 2006 societatea a solicitat în plus la rambursare lei, suma pentru care nu are drept de rambursare.

2. Cu privire la impozitul pe profit

In ceea ce priveste stabilirea bazei impozabile aferente impozitului pe profit, s-a constatat ca în perioada verificata, profitul impozabil a fost calculat în mod eronat, fapt ce a condus la diminuarea acestei obligatii catre bugetul consolidat al statului.

La **31.12.2002** pierderea fiscala înregistrata de societate, a fost calculata eronat, rezultând o diferenta în suma de lei, reprezentând neînregistrarea în contabilitate a rezultatelor procesului verbal de control încheiat anterior, pentru perioada de pâna la 30.09.2002;

Pentru **anul 2003** s-a stabilit o diferenta în ceea ce priveste pierderea fiscala în suma de ... lei astfel:

- lei, înregistrati în contabilitate în contul 658 "Cheltuieli de exploatare" si netrecuti la rubrica de cheltuieli nedeductibile pentru calculul profitului impozabil;

-lei, diferenta provenita din erori de calcul a pierderii impozabile, datorita faptului ca societatea a luat în calcul cheltuieli mai mari decât cele reale, înregistrate în contabilitate.

La **31.12.2004** organele de inspectie fiscala au stabilit o diferenta de profit impozabil în suma de lei si un impozit pe profit stabilit suplimentar în suma de lei.

Pentru neachitarea obligatiei privind impozitul pe profit, au fost calculate majorari de întârziere în suma de ... lei.

III. Luând în considerare constatarile organului de control, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative în vigoare pe perioada supusa controlului se retin urmatoarele:

Prin Decizia de impunere din data de 31.08.2006, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala din data de 02.08.2006, organele de specialitate ale Activitatii de inspectie fiscala Mehedinti au stabilit în sarcina societatii obligatii fiscale suplimentare reprezentând impozit pe profit, majorari de întârziere aferente si taxa pe valoarea adaugata, stabilite suplimentar pentru perioada octombrie 2002 - aprilie 2006, în suma totala de lei.

1. Cu privire la taxa pe valoarea adaugata

Cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Mehedinti este daca S.C. X S.R.L. Strehaia datoreaza bugetului de stat taxa pe valoarea adaugata în suma totala de lei, stabilita suplimentar prin Decizia de impunere, aferenta lipsei in gestiune în suma de lei si calculului eronat al societatii pentru suma de lei in conditile in care prin contestatia formulata societatea nu aduce date si documente noi fata de cele avute în vedere de organele de control.

In fapt, prin Decizia de impunere , emisa in baza Raportului de inspectie fiscala, organele de specialitate ale Activitatii de inspectie fiscala Mehedinti au stabilit in sarcina societatii ca obligatie fiscala suplimentara, taxa pe valoarea adaugata in suma totala de lei, astfel :

-.... lei TVA aferenta lipsei in gestiune în suma delei, conform inventarierii din data de 13.04.2006 ;

-..... lei TVA rezultata din aplicarea eronata a cotei de 19% asupra veniturilor realizate în anii 2002 si 2005 si solicitarii în plus la rambursare prin decontul depus in luna mai 2006.

De fapt, societatea contestatoare motiveaza ca, în urma inventarierii stocului de marfuri si materiale, efectuata la solicitarea organelor de inspectie fiscala la data de 13.04.2006, nu s-au calculat perisabilitati si nu au fost luate în calcul nici pierderile ocazionate de prelucrarea profilelor de aluminiu, solicitând compensarea lipsei din gestiune constatate cu valoarea perisabilitatilor si a pierderilor calculate ulterior inventarierii de catre aceasta, motive care nu au stat la baza constatarilor organelor de control.

În drept, pentru taxa pe valoarea adaugata în suma de lei aferenta lipsei in gestiune, art. 7, alin. 1, din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata precizeaza :

“ persoanele prevazute la art. 1 au obligatia sa efectueze inventarierea generala a elementelor de activ si de pasiv detinute la inceputul activitatii, cel putin o data pe an pe parcursul functionarii lor, in cazul fuziunii sau incetarii activitatii, precum si in alte situatii prevazute de lege”, iar al.3 din acelasi act normativ anterior mentionat precizeaza:

“Rezultatul inventarierii se inregistreaza in contabilitate potrivit reglementarilor contabile aplicabile”.

Totodata, art. 128, alin.1 si alin. 3, lit. e din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare mentioneaza:

“1) Prin livrare de bunuri se înțelege orice transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor de la proprietar către o altă persoană, direct sau prin persoane care acționează în numele acestuia.

[...]

(3) Sunt, de asemenea, considerate livrări de bunuri efectuate cu plată, în sensul alin. (1):

[...]

e) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor prevăzute la alin. (9) lit. a) și c).

Din textul de lege anterior citat, se retine faptul ca persoanele juridice inregistrate la organele fiscale ca platitori de taxa pe valoarea adugata au obligatia de a colecta taxa pe valoarea adaugata aferenta bunurilor lipsa in gestiune.

Din documentele existente la dosarul cauzei, se retine ca organele de inspectie fiscala au verificat realitatea stocurilor scriptice inregistrate in evidenta contabila la data de 31.03.2006 (conform balantei de verificare), tinand cont de intrarile si iesirile pe perioada 01-13.04.2006, prin efectuarea de catre societate a inventarierii faptice a stocurilor la locul de desfasurare a activitatii.

In urma inventarierii stocurilor faptice la data de 13.04.2006, s-a constatat o lipsa in gestiune in suma de lei. Drept urmare prin actul atacat s-a stabilit ca societatea contestatoare datoreaza bugetului de stat o taxa pe valoarea adaugata suplimentara in suma de lei, aferenta lipsei in gestiune, motivat

de faptul ca **bunurile constatate lipsa si pe care societatea nu le contesta** sunt considerate livrari de bunuri efectuate cu plata.

Motivatia contestatoarei, conform careia nu s-au calculat perisabilitati si nu au fost luate în calcul nici pierderile ocazionate de prelucrarea profilelor de aluminiu, solicitând compensarea lipsei din gestiune constatate cu valoarea perisabilitatilor si a pierderilor calculate ulterior inventarierii de catre acestea, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei deoarece perisabilitatile calculate si prezentate de catre contestatoare in cuprinsul contestatiei nu sunt in concordanta cu dispozitiile art. 4 din H. G. nr. 831/2004 pentru aprobarea Normelor privind limitele admisibile de perisabilitate la marfuri în procesul de comercializare, in sensul ca **“perisabilitatile se aproba de managerul, directorul sau administratorul persoanei juridice dupa caz, la nivelul cantitatilor efectiv constatate ca pierderi naturale cu ocazia receptionarii marfurilor transportate, a inventarierii sau a predarii gestiunii”**.

Nici solicitarea de acordare a perisabilitatilor pentru produsele de aluminiu, mentionate în contestatie, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei, deoarece acest fapt nu este prevazut în H.G. nr. 831/2004 pentru aprobarea Normelor privind limitele admisibile de perisabilitate la marfuri în procesul de comercializare.

De asemenea, si modul de calcul al perisabilitatilor pentru marfurile alimentare efectuat de catre societate s-a retinut ca este gresit, întrucât nu s-au aplicat cotele legale prevazute pe grupe de produse asa cum se prevede la art. 7 din H.G. nr. 831/2004 pentru aprobarea Normelor privind limitele admisibile de perisabilitate la marfuri în procesul de comercializare **“limitele maxime de perisabilitate admise la depozitare si desfacere se stabilesc la nivelul intregii activitati a persoanei juridice platitoare de impozit pe profit, prin aplicarea coeficientului stabilit pentru grupa de marfuri la pretul de înregistrare al marfurilor intrate sau la pretul de livrare pentru marfurile vândute în perioada cuprinsa între doua inventare”**.

Mai mult, perisabilitatile calculate de catre societate nu pot fi retinute, întrucat nu sunt calculate in conformitate cu dispozitiile legale în vigoare, **societatea neconducând evidenta stocurilor de marfuri existente în depozit cantitativ – valoric**, pentru a putea justifica produsele lipsa in gestiune care sa se incadreze in prevederile Hotararii Guvernului nr. 831/2004.

Asadar, sustinerile societatii nu au nicio relevanta juridica, câtă vreme taxa pe valoarea adaugata în suma de 19.949 lei, stabilita de organele de control ca urmare a constatarii lipsei din gestiune, se datoreaza la bugetul de stat în temeiul prevederilor legale citate in cuprinsul deciziei, potrivit carora bunurile constatate lipsa din gestiune sunt considerate livrari de bunuri efectuate cu plata, operatiuni care intra în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adaugata, astfel ca pentru aceasta suma contestatia urmeaza a fi respinsa ca neîntemeiata.

Totodata, prin contestatia formulata societatea nu aduce argumente în sustinerea cauzei supuse solutionarii privind taxa pe valoarea adaugata rezultata din aplicarea eronata a cotei de 19% asupra veniturilor realizate în anii 2002 si

2005 si taxa pe valoarea adaugata solicitata în plus la rambursare prin decontul depus în luna mai 2006 - cele prezentate nefiind relevante, nu aduce date si documente noi fata de cele avute în vedere de organele de control, cu privire la taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar în suma de lei.

În drept, pentru taxa pe valoarea adaugata în suma de lei rezultata din aplicarea eronata a cotei de 19% asupra veniturilor realizate în anii 2002 si 2005 si solicitata în plus la rambursare prin decontul depus în luna mai 2006, art. 140, alin. 1, din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare precizeaza:

“Cota standard a taxei pe valoarea adaugata este de 19% si se aplica asupra bazei de impozitare pentru orice operatiune impozabila care nu este scutita de taxa pe valoarea adaugata sau care nu este supusa cotei reduse a taxei pe valoarea adaugata.”, iar art. 80, alin 3 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata prevede:

“Contribuabilul are obligatia de a completa declaratiile fiscale înscriind corect, complet si cu buna-credinta informatiile prevazute de formular, corespunzatoare situatiei sale fiscale. Declaratia fiscala se semneaza de catre contribuabil sau de catre împuternicit.”

Prin urmare, aferent anilor 2002 si 2005, *S.C. X S.R.L. Strehaia* a aplicat în mod eronat cota legala de 19% asupra veniturilor realizate luate ca baza de calcul, diminuând astfel obligatia de plata cu suma de lei, iar prin decontul depus în luna mai 2006, societatea a solicitat la rambursare suma de lei fata de lei, cât ar fi avut dreptul în conditiile în care ar fi evidenciat si declarat în mod corect aceasta obligatie, rezultând lei solicitati în plus fara drept de rambursare, astfel ca organele de control au procedat în mod legal la stabilirea în sarcina societatii contestatoare a unei obligatii suplimentare în suma de lei.

În baza celor prezentate, se retine ca societatea contestatoare nu aduce argumente care sa combata constatarile organului de control, drept pentru care si pentru suma de lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar, contestatia urmeaza a se respinge ca neîntemeiata.

2. Cu privire la impozitul pe profit.

Cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Mehedinti este daca impozitul pe profit în suma de.... lei si majorari de întârziere calculate în suma de lei contestate de S.C. X S.R.L. au fost stabilite cu respectarea dispozitiilor legale în vigoare, in conditiile in care contestatia formulata nu cuprinde motivele de fapt si de drept precum si dovezile pe care se întemeiaza.

In fapt, prin contestatia formulata societatea nu aduce argumente în sustinerea cauzei supuse solutionarii - cele prezentate nefiind relevante, nu precizeaza motivele de fapt si de drept pe care se întemeiaza contestatia si nu aduce date si documente noi fata de cele avute în vedere de organele de control, cu privire la impozitul pe profit stabilit suplimentar si majorarile de întârziere aferente.

In drept, prevederile art. 176, alin. 1, lit. c si lit. d din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata precizeaza:

“Contestatia se formuleaza în scris si va cuprinde: ...

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se intemeiaza;...”

In acest sens, la pct. 2.4 si din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 519/2005 se prevede:

"Organul de solutionare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt si de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv".

In baza celor prezentate si având în vedere art. 183, alin.1 din Codul de procedura fiscala **“... Analiza contestatiei se face în raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face in limitele sesizarii”**, se constata ca nu au fost respectate prevederile legale în vigoare, în sensul ca societatea contestatoare nu a precizat motivele de fapt si de drept, precum si dovezile pe care se intemeiaza contestatia formulata, drept pentru care potrivit prevederilor art. 187, alin. 1 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata care precizeaza : **"Daca organul de solutionare competent constata neindeplinirea unei conditii procedurale, contestatia va fi respinsa fara a se proceda la solutionarea pe fond a cauzei"** si pct. 12.1, lit. b din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 519/2005 care prevede : **"Contestatia poate fi respinsa ca: [...] b) nemotivata, in situatia in care contestatorul nu prezinta argumente de fapt si de drept in sustinerea contestatiei sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse solutionarii."**, contestatia urmeaza a se respinge ca nemotivata pentru suma de lei, reprezentand impozit pe profit si majorari de intarziere aferente.

Pentru considerentele aratate în continutul deciziei si în temeiul art. 7, alin. 1, din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata, art. 128, alin.1 si alin. 3, lit. e, art. 140, alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, art. 4 si art. 7 din H. G. nr. 831/2004 pentru aprobarea Normelor privind limitele admisibile de perisabilitate la marfuri în procesul de comercializare, art. 80, alin. 3 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, pct. 2.4, si pct. 12.1 lit. b din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 519/2005, art. 183, alin.1 si art. 187, alin.1 din Codul de procedura fiscala, coroborat cu art. 179,

art.180 si art. 186 alin 1 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se:

D E C I D E:

1. Respingerea ca neîntemeiata a contestatiei formulata de **S.C. X S.R.L. Strehaia** pentru suma de **lei**, reprezentând taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar.

2. Respingerea ca nemotivata a contestatiei pentru suma totala de **lei**, reprezentând:

- **lei**, impozit pe profit stabilit suplimentar;
- **lei**, majorari de întârziere aferente.

Prezenta decizie este definitiva în sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata la Tribunalul Mehedinti, în termen de 6 luni de la data comunicarii, conform prevederilor legale.